

UDRUŽENJE GRAĐANA
»ŽENE SREBRENICE«
T U Z L A

Filipa Kljajića br. 36
75000 Tuzla, Bosna i Hercegovina
Kancelarija u Tuzli, tel./fax: ++387 (0) 35 294 267
Kancelarija u Memorijalnom centru
Srebrenica - Potočari, tel./fax: ++387 (0) 56 440 486
E-mail: zenesrebrenice@yahoo.com
www.srebrenica.ba

B I L T E N SREBRENICA

godina 9 broj 41 mart 2008. godine

U ovom broju

Lajčak posjetio »Žene Srebrenice« Tuzla i objekte ICMP-a • Zašto Trifunović povezuje Genocid u Srebrenici sa mudžahedinima i „islamskim terorizmom" • Tužiti Trifunovića za krivično djelo • Nataša Kandić - optužena za izdaju Srbije • Doprinos istraživanju podataka o djeci žrtvama srebreničkog genocida • Genocid - državotvoran zločin

Lajčak posjetio »Žene Srebrenice« Tuzla i objekte ICMP-a

Visoki predstavnik i specijalni predstavnik Evropske unije za BiH Miroslav Lajčak susreo se u Tuzli s članicama Udruženja građana "Žene Srebrenice", koje su mu uputile zahtjev da iskoristi bonske ovlasti kako bi preživjelim žrtvama genocida bilo omogućeno da iskoriste biračko pravo u Srebrenici, s tim što bi se Zakon o entiteskom glasanju stavio van snage, po popisu stanovništva mogu glasati za te opštine u kojima su živjeli do 1991. godine i ostalim podrinjskim mjestima, kao i problemi oko jedinstvene plicije u BiH kao i druga pitanja vezana za Srebrenicu i Podrinje Lajčak je istakao kako je svjestan tog pitanja, koje ima politički, simbolični i praktični značaj. »Mi se bavimo time i tražimo rješenje u saradnji sa političkim liderima, i ja mislim da do kraja aprila treba da imamo odgovor na to pitanje, jer to je pitanje koje doživljavam kao važno i značajno«, kazao je on, dodajući da se traži rješenje koje je pravedno, a ujedno i u skladu sa Ustavom i zakonima ove zemlje. Lajčak je posjetio i tuzlanske prostorije Komisije za nestale osobe - ICMP i Identifikacijski centar Podrinje i upoznao se sa do sada urađenim u procesu identifikacije žrtava rata.

UDRUŽENJE GRAĐANA
»ŽENE SREBRENICE«
T U Z L A

Filipa Kljajića br. 36
75000 Tuzla, Bosna i Hercegovina
Kancelarija u Tuzli, tel./fax: ++387 (0) 35 294 267
Kancelarija u Memorijalnom centru
Srebrenica - Potočari, tel./fax: ++387 (0) 56 440 486
E-mail: zenesrebrenice@yahoo.com
www.srebrenica.ba

MIROSLAV LAJČAK
-Visoki predstavnik za BiH -

Poštovani gospodine Lajčak,

Mi smo udruženje koje okuplja nekoliko hiljada porodica žrtava. Bavimo se onim što porodice najviše boli, a to je traženjem pravde za žrtve.

Svih ovih godina jedina pravda za ono šta nam je učinjeno je hapšenje ratnih zločinaca i dostojanstvo naših ubijenih, odnosno njihovo pravo da imaju svoje grobove i da ne budu zaboravljeni ni oni, ali ni zločin koji je nad njima počinjen.

Vaš dolazak u naše udruženje shvaćamo kao podršku našoj borbi za prava naših žrtava i stoga Vam se zahvaljujemo što ste izdvojili vrijeme i posjetili nas.

Gospodine Lajčak,

Znamo da imate tešku zadaću u našoj zemlji i da činite sve da pomognete BiH na njenom putu ka evropskim integracijama. Na tome Vam hvala. Ali: mi majke Srebrenice imamo jednu molbu za Vas!?

Pomognite, gospodine Lajčak, da Srebrenica ponovo ne dođe u ruke onih koji su njeno ime, na najtragičniji način, učinili poznatim u svijetu. Ako imate Bonske ovlasti, sugerišemo Vam da ih iskoristite na najčasniji način, a to je da pomognete da na narednim izborima Srebrenica ne doživi poniženje kojim nam se već prijeti. Naime, preživjeli stanovnici Srebrenice su raseljeni, mnogi koji tamo žive, posebno majke, žive u strahu i lične karte imaju izvađene u Federaciji, tako da na predstojećim lokalnim izborima neće moći glasati za svoj grad. Tražimo da razumijete naše strahove jer oni nisu produkt naše paranoje, već činjenice da od 1995.godine, do danas svakodnevno na ulicama Srebrenice srećemo one koji su učestvovali u zločinu nad našim najmilijim.

Posebno, strahovi porodica žrtava su vezani za njihovu egzistenciju, jer, zasada invalidnine koje primaju primaju isključivo iz Federacije.

Naša molba je da, u skladu sa svojim ovlastima, pomognete da se, u odnosu na Srebrenicu učine izmjene Izbornog zakona i omogući Srebreničanima da, bez obzira gdje se sada nalaze, glasaju za Srebrenicu. Posebno, što svi oni imaju kuće na području Srebrenice, tamo stalno dolaze, a velika većina stalno i boravi.

Još jednom, hvala Vam što ste odvojili svoje vrijeme za majke Srebrenice. Vaša pažnja nam znači.

Tuzla,06.03 2008 godine

Udruženje Građana
"ŽENE SREBRENICE"
Ćatić Hajra

Nemojte se plašiti da Srebrenica može nestati kao simbol

Odmah po dolasku u Tuzlu visoki predstavnik u BiH Miroslav Lajčak obišao je Identifikacijski centar Podrinje i susreo se sa predstavnicima Udruženja građana „Žene Srebrenice". „Nemojte se plašiti da Srebrenica može nestati kao simbol i mjesto gdje svaki pripadnik naroda u BiH, posebno bošnjačkog naroda, može slobodno da se kreće", izjavio je visoki predstavnik međunarodne zajednice u BiH Miroslav Lajčak nakon jednosatnog razgovora sa članicama Udruženja građana „Žene Srebrenice".

Ukoliko visoki predstavnik u BiH ne iskoristi Bonske ovlasti, preživjele žrtve genocida u BiH nikada neće iskoristiti svoje biračko pravo u Srebrenici ali i drugim podrinjskim mjestima, upozorile su visokog predstavnika članice ovog udruženja.

Kako je navela dopredsjednica Udruženja građana „Žene Srebrenice" Nura Begović ovo udruženje nije politička organizacija ali su njegove članice svjesne da nema pravde ukoliko im se ne omogući pravo glasa bez obzira na adrese.

One su visokom predstavniku Lajčaku prenijele strahove, budući da još uvijek, svakodnevno, viđaju one koji su učestvovali u masovnim operacijama progona i ubijanja u julu 1995. godine.

Nedavno oformljeni odjel Tužiteljstva za ratne zločine BiH u Srebrenici tu bi sliku trebao promijeniti, kazao je Miroslav Lajčak.

„Pravo glasa svakako će biti riješeno po zakonu i sigurno do kraja aprila ove godine", kazao je ženama Srebrenice visoki predstavnik u BiH Miroslav Lajčak. (fena)

Visokom predstavniku za BiH, Gospodinu Lajčaku

Informisani smo da će gosp. Lajčak biti gost u Udruženju građana „Žene Srebrenice" u Tuzli, sutra 6. marta, pa bi ovom prilikom želio da mu prenesete srdačne pozdrave ispred svih nas preživjelih "Srebrenički Genocid" ovdje u Americi i da prenesete da mi koji smo morali napustiti prvo našu lijepu Srebrenicu, a zatim i BiH nikad se nećemo pomiriti s tim da Srebrenica koja je silom oteta na očigled čitavog svijeta da bude sada u tom nekakvom genocidnom entitetu.

Gospodine Lajčak, član 17. koji govori oko dvojnog državljanstva molimo vas iskoristite svoje bonske ovlasti i ukinite taj član, u protivnom, ako se to ne desi preko 350.000 Bosanaca i Hercegovaca će zauvijek nestati iz naše drage BiH.

Zatim gospodina Lajčaka pitamo da li bi on u svojoj državi želio da ima ovakvu policiju koja se sada formira po nekakvim Evropskim standardima, u čijem sastavu su još na hiljade onih koji su nas ubijali i klali u Srebrenici i ostalim gradovima BiH.

Gospodin Lajčak, pogledajte realnosti malo u oči i biće Vam sve jasno ko je za BiH, a ko nije, u to ste se mogli lično uvjeriti 1. marta obilježavanja Dana nezavisnosti BiH.

Sve je to gospodine Lajčak jasno i Vi to dobro vidite, međutim, sada se u BiH dešava isto ono što nam se desilo u julu 1995. godine u Srebrenici.

Međunarodna zajednica ne krije svoje licemjerstvo ni nakon evo sad će biti punih 13 godina od Genocida počinjenog u Srebrenici.

Gospodine Lajčak, morate da znate kada stojite rame uz rame sa onim četnikom Dodikom, da ste jači od njega i da u svakom momentu morate biti spremni na sve neprijatnosti koje vam taj čovjek, a i svi ostali političari iz RS-a mogu učiniti.

Sjetite se gospodine Lajčak kako su vojnici i oficiri UNPROFOR-a bili vezani po Palama za nekakve bandere, a Vi ste udobno sjedili u Vašim foteljama.

Mogao bi pisati danima ali vjerujem da ste Vi mlad i veoma pametan čovjek i da nećete dozvoliti da nam se desi 1995. godina kao što su nam to učinili svi svjetski velikani.

Kao što su Jasushi Akashi generalni sekretar UN, zatim komandant snaga UNPROFOR-a britanski general Rupert Smith, Holandski komandant snaga u Srebrenici pukovnik Karemans itd.

Mislim da ovo što ja pišem i nije dovoljno, odite gospodine Lajčak u Potočare u Memorijalni centar i sve će vam biti mnogo jasnije. Da pravde ima kao što je nema, ured OHR-a bi bio u Srebrenici a ne 150 kilometara od Srebrenice.

Svjesni ste oko situacije i izbornog zakona BiH, gospodine Lajčak, nije dovoljno samo sjediti i primati platu na desetine hiljada maraka ili eura, svi radite na tome da i posljednjeg načelnika opštine u genocidnoj republici otmete i da onda jednom zauvijek očistite etnički tu vještačku tvorevinu.

Dozvolite nam da glasamo za svoj grad bez ikakvog uslovljavanja i nekakvih ličnih cipsovih karata, ne činite nam genocid i nakon ovih trinaest godina, na vama je gospodine Lajčak sada historijska odluka i vjerujte samo ako uradite nekoliko normalnih stvari kako za Srebrenicu, tako i za BiH, možete nakon isteka vašeg mandata iz Bosne izaći kao Slavljenik, a ne kao kukavica kakvi su bili oni koje sam malo prije nabrajao.

I na kraju Vas pozivam kao Visokog predstavnika u BiH, da krajem maja budete naš gost u St. Louisu USA, kada će biti održani 13. susreti Bošnjaka Sjeverne Amerike.

S poštovanjem.
Predsjednik Udruženja"Preživjelih Srebreničkog Genocida"
St. Louisa, Hidajet Kardašević

St. Louis, 04. 03. 2008. godine

09. januar 2008.
Svjedok genocida pita

ZAŠTO TRIFUNOVIĆ POVEZUJE GENOCID U SREBRENICI SA MUDŽAHEDINIMA I „ISLAMSKIM TERORIZMOM“

Reinkarnacija zla – to bi bio karakter lika iz nekog, recimo, holivudskog filma koji bi imao ponašanje osobe koja se zove Darko Trifunović i koja se ovih dana više puta pojavila u medijima u BiH. Nekada sam mislio da takvi likovi zaista postoje samo u filmovima ali me iskustvo koje sam stekao u toku rata u Žepi i Srebrenici, a i nakon rata, naučilo da oni postoje i u stvarnosti. Iz tog čovjeka isijava mržnja.

Ma koliko mi on, kao lik, dakle njegovo ponašanje, njegova retorika, bio antipatičan ja se ne bih latio pisanja ovog teksta, ne bih se miješao u one stvari u BiH za koje mogu reći "ni luk jeo ni luk miriso" da se ne radi o sljedećem – Darko Trifunović dira u ono u što ne bi smio. On negira genocid u Srebrenici.

Sa druge strane oni koji su se sa njim upustili u raspravu (o stvarima koje mene, inače, lično previše ne tangiraju) često posežu za Srebrenicom kao (ponekad jedinim) kontra-argumentom da pobiju tvrdnje Darka Trifunovića i njemu sličnih.

Ne mogu da se otmem utisku da se u ovim raspravama genocid u Srebrenici stavlja u istu ravan i isti kontekst sa pričom o prisustvu i djelovanju (i zločinima) mudžahedina u toku rata u BiH pa i sa pitanjem o, navodnom, prisustvu i djelovanju "islamskih terorista" nakon rata u BiH. To čine i jedna i druga strana.

Očigledno je da je i sam Darko Trifunović genocid u Srebrenici doveo u isti kontekst sa ovim drugim pitanjem. Naime, on je autor, ili jedan od autora, prvog izvještaja o događajima u Srebrenici koji je vlada Republike Srpske objavila prije nekoliko godina. Radi se o izvještaju koji je OHR odmah odbacio. U tom izvještaju, među ostalim fabrikacijama i lažima, piše i to da je broj žrtava nakon pada Srebrenice bio između sto i dvjesto, da se radilo o pripadnicima Armije BiH koji su poginuli u žestokim borbama sa Vojskom Republike Srpske ili u međusobnim okršajima. Također se tvrdi da se u masovnim grobnicama nalaze ostaci ubijenih Srba a ne Bošnjaka, ili i jednih i drugih tj. da se identitet žrtava čija tijela se nalaze u masovnim grobnicama ne može sa sigurnošću utvrditi (na taj način implicirajući da se radi i o srpskim žrtvama "koje su, uz pomoć propagandne kampanje bošnjačkog lobija prikazane kao bošnjačke žrtve", takve tvrdnje se mogu naći na internetu a jedan od autora takvih tekstova je i Darko Trifunović).

Ime Darka Trifunovića bi meni vjerovatno promaklo iz više razloga a pogotovo zbog toga što je, nakon ovog (prvog) izvještaja visoki predstavnik, Paddy Ashdown, naložio vlastima Republike Srpske da se sačini novi izvještaj. Taj drugi izvještaj je bio puno bliži istini i bio je potpuno drugačiji od onog prvog i po sadržaju, i po retorici, metodologiji rada, preciznosti i vjerodostojnosti podataka. U komisiji koja je sačinila izvještaj nalazio se i jedan Bošnjak (profesor Smail Čekić) i on je svakako tome dao značajan doprinos.

Međutim, nakon čitanja članaka na internetu, te nakon što sam, u posljednjih nekoliko mjeseci, istupe Darka Trifunovića više puta gledao na TV-u shvatio sam da priča sa ovim likom nije završena.

Shvatio sam da se on, nakon što se proglasio ekspertom za tumačenje događaja u Srebrenici iz jula 1995. (u ime vlade Republike Srpske) on sada proglasio i za eksperta za "islamski terorizam" u BiH (ili na Balkanu).

Dakle ono što povezuje genocid u Srebrenici i "islamski terorizam" je – Darko Trifunović. Ali nije on jedini koji to čini. To čine i oni koji su na njegovoj strani ali i oni koji se sa njim upuštaju u raspravu o "islamskom terorizmu u BiH".

Jasno je da Darko Trifunović otvoreno negira da je u Srebrenici počinjen genocid – što je potvrdio i u svojoj izjavi u emisiji Centralni dnevnik 5. januara 2008.

Međutim, da ne bi izgledalo da sam ovaj tekst napisao zbog Darka Trifunovića (a njegovo ime sam već nedopušten broj puta napisao u prvom dijelu teksta) jer to inače ne bih učinio (a pogotovo što ne želim sudjelovati u "raspravi" koja se ovih dana vodi između njega, njegovih pobornika i njegovih protivnika-kritičara, iako cijenim trud ljudi koji se, na ovaj način, bore za istinu i brane je) iznijeću u sljedećim redovima činjenice koje sam odavno imao želju iznijeti a nisam imao priliku.

U Srebrenicu, i cijelu regiju istočne Bosne u enklavama u kojima su zbjegovi Bošnjaka našli spas od progona i ubijanja (što uključuje i Žepu, područje Cerske i Konjević Polja) u toku rata nije došao niti jedan jedini mudžahedin.

Kao potvrda ovome idu u prilog i informacije iznesene protiv (i u odbranu) Nasera Orića na sudu u Hagu gdje se ni jednom ne spominje riječ mudžahedin.

Dakle, moje pitanje Darku Trifunoviću, i onima koji ga podržavaju bi bilo: pošto je očigledno da se u cijelu priču o karakteru rata u BiH pokušava uvesti pitanje prisustva mudžahedina u toku rata u BiH kako bi se, barem na ovaj način, pokušalo dati barem neko pokriće za zločine koje su srpske snage počinile nad Bošnjacima, kako to da je u Srebrenici počinjen genocid iako tamo nije bilo niti jednog mudžahedina? Dalje, srpske snage su pobile hiljade Bošnjaka, civila, na najsvirepiji način već u proljeće 1992. godine (Prijedor, Višegrad, Bijeljina,

Zvornik, Brčko, Bratunac, Foča) prije nego je u BiH ušao i jedan mudžahedin.

Naravno, prisustvo mudžahedina u nekim dijelovima BiH u toku rata i (pojedinačni) zločini koje su oni počinili ne mogu biti i nisu nikakvo opravdanje za genocid u Srebrenici i druge masovne likvidacije Bošnjaka od strane srpskih snaga.

Očigledno je da Darko Trifunović, i oni koji ga u tome podržavaju, pokušavaju da iskrive sliku o karakteru rata u BiH. Pri tome se dodvoravaju "Evropi i Americi" koristeći globalnu situaciju u svijetu u posljednjih nekoliko godina (11. septembar 2001., rat u Iraku, situacija na bliskom istoku, napadi islamskih terorista na neka mjesta u Evropi, itd.).

Lično mislim da je ovaj pokušaj unaprijed osuđen na propast – on se skoro uopšte ne razlikuje od retorike srpskih (i nekih hrvatskih) političara u toku rata u BiH o tome da su "oni branik zapada od islamskog fundamentalizma" čime su aludirali da bi Zapad trebao zatvoriti oči pred zločinima koji su počinjeni nad Bošnjacima-Muslimanima.

Srebrenica kao argument

Ovaj drugi dio teksta nije o Darku Trifunoviću već o tome kako, koliko i zašto pojedini bošnjački publicisti, aktivisti, javni radnici i političari posežu za genocidom u Srebrenici kada god im ponestane argumenata u raspravi o pitanjima vezanim za pojedina ratna dešavanja u BiH. To se radi tako olahko da se za genocidom u Srebrenici poseže i onda kada postoji niz drugih kontraargumenata koji se zaborave jer je najlakše reći – "a Srebrenica". Ova riječ se izgovara prečesto i onda kada joj tu uopšte nije mjesto.

Ja lično smatram da sa bilo kakvom raspravom o mudžahedinima u BiH genocid u Srebrenici nema ama baš nikakve veze. Možda se može dovesti u neku indirektnu vezu ali u jednom drugom kontekstu – naprimjer u raspravi o ulozi jedinice grčkih dobrovoljaca u napadu na Srebrenicu 11. jula 1995. godine. Dokumentovano je da je pored srpske zastave na brdu iznad Srebrenice tog dana pobodena i grčka zastava.

Takođe je poznato da je Karadžić grčke dobrovoljce pohvalio za njihovu ulogu u ovoj operaciji.

Ja sam, kao i nekoliko desetina hiljada Bošnjaka, cijeli rat bio u području Srebrenice i Žepe i bio odsječen od ostatka svijeta – pa tako i od ostatka teritorije BiH koja je bila pod kontrolom Armije BiH. Dakle, o dešavanjima na preostalom dijelu teritorija sam mogao saznati samo iz vijesti na radiju. Tako je bilo cijele tri i po godine, do jula 1995. kada smo se, mi koji smo preživjeli, uspjeli domoći Tuzle.

Tek po dolasku u Tuzlu sam čuo neke priče o mudžahedinima. Saznao sam da su bili prisutni oko Zenice, pominjali su se i Zavidovići. Kasnije sam, nekoliko godina nakon rata, saznao da su bili prisutni i oko Travnika.

Bez namjere da omalovažim zasluge onih pojedinaca koji su iz neke strane zemlje došli u BiH želeći dati doprinos odbrani BiH ja sam se često pitao: zašto je prisustvo mudžahedina bilo koncentrisano na dijelu teritorije na kojem je Armija BiH bila najjača? Naprimjer u Zenici. Zašto te dobrovoljce neko nije uputio naprimjer u Goražde, Žepu, Srebrenicu, Bihać? Ako je igdje bilo potrebna direktna vojna pomoć onda je to bilo tamo, a ne tamo gdje je Armija BiH bila najjača. U Sarajevo vjerovatno nisu mogli zbog prisustva velikog broja dopisnika stranih medija.

Sa druge strane, sretan sam što to nije učinjeno. Jer da jeste sada bi oni poput Darka Trifunovića rekli – ono što se dogodilo u Srebrenici izazvano je prisustvom (ili zločinima) mudžahedina.

Međutim, kada je Srebrenica trebala pasti, kada je Armija BiH trebala značajan dio snaga angažovati da se oslabi napadački potencijal Vojske Republike Srpske (a što nije učinjeno) ja ne bih imao ništa protiv da je nekoliko stotina mudžahedina prebačeno na ratište kod Vlasenice, Kladnja, Zvornika, ili čak u dubinu teritorije ka Srebrenici i Žepi. Da se ovo dogodilo i da je njihovim djelovanjem spašena Srebrenica, da su danas živi moj otac majka i brat, i hiljade drugih, ja bih, vjerovatno, na ulogu mudžahedina u BiH gledao drugačije i sada ne bih imao ništa protiv da se ta tema dovodi u kontekst sa temom o genocidu u Srebrenici. Ali nije bilo tako.

Ima još nešto što mi baš nije jasno. Ako postoje ljudi u BiH, bili oni građani BiH ili stranci, koji vjeruju da će dizanjem bombom u zrak neke zgrade ili mosta, dakle ubijanjem nevinih ljudi, postići neki "viši cilj" u interesu muslimana zašto ti "specijalci", umjesto toga, umjesto terorističkog akta, zločina, ne odu hapsiti Mladića i Karadžića jer bi time, valjda, postigli taj viši cilj – pravdu za desetine hiljada ubijenih bosanskih muslimana. A to je, vjerujem, ujedno i sasvim legitiman cilj – kad tu dvojicu već niko drugi ne želi i neće da uhapsi. Nisam do sada čuo da je iko ikada pomenuo neku tajnu operaciju hapšenja ove dvojice od strane neke "islamske organizacije".

U drugoj političkoj emisiji na TV-u sam ponovo čuo raspravu o velikoj sumi novca koji je potrošen na novu zgradu vlade Republike Srpske u Banjoj Luci.

Nama u ovoj zemlji valja živjeti dalje – i jedni sa drugima i jedni pored drugih. Da je kojim slučajem premijer Republike Srpske odlučio da od onih 230.000 miliona KM 200.000 KM izdvoji za pomoć porodicama žrtava genocida u Srebrenici, a da od preostalih 30.000 miliona KM napravi zgradu vlade, mislim da bi u ovom momentu atmosfera u BiH bila sasvim drugačija. Nije da se ovdje radi o parama (ili ne samo o parama) jer postoje i mnoge druge stvari čijom realizacijom bi se izgrađivalo povjerenje između naroda u BiH (naprimjer hapšenje i procesuiranje ratnih zločinaca itd.) ali bi ovakvim, ili nekim sličnim, gestom, a nakon presude Međunarodnog suda pravde kojom se potvrđuje da je u Srebrenici počinjen genocid, zasigurno otpočeo jedan novi dijalog koji bi vodio ka stabilizaciji. Možda bi nakon ovakvog, ili sličnog gesta, neki Republiku Srpsku vidjeli kao mjesto dostojno života i kao partnera sa kojim se zajednički utire put ka Evropi, ka boljoj budućnosti.

TUŽITI TRIFUNOVIĆA ZA KRIVIČNO DJELO PRIKRIVANJA ZLOČINA I NEGIRANJA GENOCIDA U SREBRENICI

Nakon svih strahota kroz koje ste prošle u ratu, te bolnog traženja i pokapanja svojih najmilijih, javljaju se nemoralni glasovi, koji minimiziraju zlo. Jedan od takvih je i izvjesni Darko Trifunović, koji je u izvještaju Dokumentacionog centra vlade genocidne tvorevine, tzv. "republike srpske", konstatirao odgovornost Miloševićeve i Karadžićeve klike za zločin nad "manje od stotinu" Bošnjaka u području Srebrenice, dok su ostali, po njemu, bili kolateralna šteta rata. Izvještaj je naime objavljen 2002. godine, i sam po sebi je krivično djelo prikrivanja i negiranja zločina, u ovom slučaju genocida, pa smatramo da postoji osnova da se protiv pomenute osobe podnese krivična prijava pred Sudom BiH, a ukoliko se taj sud proglasi nenadležnim, onda pred međunarodnim, prije svega evropskim sudovima. Spomenuti "stručnjak" je nedavno najavio čak i tužbu protiv KBSA, zbog njihovog pisma upućenog Kongresu evropske policije, u kojem su dokumentovano ukazali na ljudske, ideološke i stručne (ne)kompetencije Darka Trifunovića, a koji je najavljen kao jedan od učesnika 11. kongresa evropske policije. Njegova bezobrazna tvrdnja o ograničenom zločinu nad manje od stotinu ljudi prilikom okupacije Srebrenice svakako treba dobiti sudski epilog zbog nanošenja dodatne duševne boli porodicama žrtava, odnosno Vama, a ako se ta tvrdnja na sudu pokaže tačnom, onda dotičnome treba priznati pravo da tuži KBSA, "zbog njemu nanesene duševne boli", ali i, po automatizmu, treba priznati pravo i poštovaocima lika i djela Slobodana Miloševića, Radovana Karadžića i Ratka Mladića, da traže od evropskih i svjetskih institucija i gradova, davanje ulicama i ustanovama imena njihovih idola, te tražiti i rehabilitaciju lika i djela Adolfa Hitlera kroz oživljavanje i njegovih tvorevina, poput Miloševićeve genocidne tzv. RS. Vjerujemo ipak da čovječanstvo neće toliko nisko pasti te da je tamna epizoda nelegalnog priznanja tzv. RS i na taj način legalizacije genocida, odnosno sponzorstva terorizma od strane UN-a i velikih sila sramna, bolna i krvava mrlja koja će ipak ubrzo biti očišćena sa karte Evrope i svijeta, pa je Vaša borba za čuvanje dostojanstva žrtve svojih najmilijih, po potrebi i kroz sudske procese protiv onih poput Trifunovića.

Optužena za izdaju Srbije

Nakon što su **napadnute** prostorije Fonda za humanitarno pravo u Beogradu, njegovoj izvršnoj direktorici **Nataši Kandić** svakodnevno prijete.

Nepoznate osobe su 18.02.2008. godine oko 22:00 časova, nakon završenih demonstracija u Beogradu protiv nezavisnosti Kosova, bacile zapaljenu baklju na sedište Fonda za humanitarno pravo (FHP) koja je oštetila prag i ulazna vrata. Širenje vatre je sprečilo obezbeđenje jedne kompanije, koja se nalazi do sedišta FHP-a, koje je ugasilo vatru nakon što su napadači napustili mesto. Od ljudi koji su videli, FHP je saznao da je iste večeri, oko ponoći, policija obavila uviđaj. I pored toga što je FHP tražio od policije, preko kabineta direktora policije Milorada Veljovića, da obezbedi sedište FHP-a nijedan pripadnik policije nije primećen, tokom niti posle demonstracija u hramu svetog Save, u blizini FHP-a.

Pre početka demonstracija, tačno u 16:30 časova, izvršna direktorka FHP-a je bila u prilici da lično vidi kako veća grupa mladih, predvođeni vođama koji su ih usmeravale i povremeno delile neke tablete, kamenuje tursku ambasadu, skida zastavu i grb. Pozvala je kabinet direktora policije Milorada Veljovića i nakon dužeg čekanja dobila je odgovor da je sve pod kontrolom i ako nije zadovoljna da se obrati gradskoj policiji. Drugi građani su zvali gradsku policiju i dobili odgovor da nema toliko policije koliko ima izgrednika. Nakon toga razne grupe mladih razbile su i opljačkale tri prodavnice pored turske ambasade. Iako je više građana pozvalo policiju, ona se pojavila tek oko 19:00 časova, kada više nikoga nije bilo na ulici. Napadi na američku ambasadu, hrvatsku i nemačku usledili su posle napada na tursku ambasadu.

Pojedini mediji i političari otvoreno pozivaju na nasilje prema Nataši Kandić. Dnevni list Politika je 24.02.2008. preneo izjavu ministra za infrastrukturu Republike Srbije Velimira Ilića, kojom on traži hapšenje Nataše Kandić i drugih: . Socijalistička partija Srbije organizuje potpisivaje peticije za hapšenje Nataše Kandić. Tabloidi svakodnevno pozivaju građane da preduzmu konkretne mere protiv "izdajnika". Tako je Gazeta 24. 02. 2008. prenela da je V. R. vlasnica modnih radnji naredila svojim prodavačicama da zabrane ulazak Nataši Kandić. Vlasnik jedne kafane je poslao poruku Nataši Kandić da ne dolazi u njegov restoran. Na ulici joj prilaze ljudi koji joj prete, ponavljajući reči ministra Ilića.

Osim toga, u vezi sa proglašenjem nezavisnosti Kosova, Vlada Srbije je ustala protiv profesionalnih medija, nevladinih organizacija, liberalno-demokratskih političkih partija i pojedinca koji se zalažu za evropsku budućnost Srbije na temelju prekida sa nasleđem prošlosti.

Nepotpuna lista pobijene djece tijekom srebreničkog genocida

Doprinos istraživanju podataka o djeci žrtvama srebreničkog genocida iz jula 1995. godine.

Pripremili: Danijel Toljaga i Hasan Nuhanović
Lista publicirana: 15. 03. 2008. godine

Bilješka: ova lista nije konačna i ista će biti ažurirana na osnovu novih informacija koje će biti prikupljene iz nadležnih institucija/organizacija.

Konvencija Ujedinjenih nacija o pravima djeteta definira dijete kao “svako ljudsko biće ispod 18 godina starosti, ukoliko se zakonom date zemlje punoljetstvo ne stiče ranije.” Pred vama se nalazi djelomična lista oko 500 maloljetne djece koja su pobijena u julu 1995. godine tijekom genocida u Srebrenici, a koja su na dan jula 11. 1995. bila ispod 18 godina starosti. U srebreničkom genocidu, u julu 1995. godine, živote je izgubilo između 8.000 do 10.000 Bošnjaka, a podaci na spisku pobijene djece sadrže djetetovo prezime i ime, očevo ime, jmbg (matični broj) i djetetov datum rođenja.

Ubijanja srebreničke djece su bila zaštrašujuća. Primjera radi, ekshumacije masovnih grobnica u Zelenom Jadru u septembru 2007. godine su pokazale da su djeca od 7 do 11 godina usmrćena hicem u glavu. Mnoge dječje žrtve, one najmlađe, nisu ni uvrštene u ovu listu, što potvrđuje i svjedočanstvo Ramize Gurdić, koja je svojim očima gledala zločin u kojem je majka držala svog mališana i nije ga željela ispustiti iz svojih ruku, usljed čega su ga srpski vojnici zaklali i ostavili da krvari na majčinom krilu. (za više svjedočanstava vidi sudski file Srebrenica od Van Diepen van Der Kroef, advokatske firme iz Holandije, koja predstavlja žrtve srebreničkog genocida u sporu protiv UN-a i vlade Holandije na ovoj adresi www.vandiepen.com)

Lista pobijene djece je analizirana na osnovu izvještaja Federalne komisije publiciranog u junu 2005. godine sa preliminarnom listom od najmanje 8.106 žrtava genocida za koje je pouzdano iz više nezavisnih izvora utvrđeno da su nestali odnosno ubijeni u i oko Srebrenice u ljeto 1995. godine. Koristili smo i spiskove ukopanih žrtava od faze 1 do faze 5. Važno je napomenuti da spisak pobijene djece nije konačan i predstavlja samo najmanji broj dječjih žrtava, te da služi kao polazna osnova za sačinjavanje konačnog spiska pobijene djece - žrtava genocida u Srebrenici u julu 1995. godine.

1.	Begić Bego Mehmedalija 04.01.1989
2.	Musić Selma Salim 1709987188742 17.09.1987
3.	Efendić Meliha Ševko 2803987188122 28.03.1987
4.	Smajlović Fahrudin Jusuf 01.01.1983
5.	Bošnjaković Amer Meho 1109982000000 11.09.1982
6.	Hasanović Remzudin Hasib 101982000000 01.01.1982
7.	Bajraktarević Ešad Bego 1981
8.	Šabić Elvis Ibrahim 1012981181354 10.12.1981
9.	Alić Mehrudin Šaćir 25.10.1981
10.	Malagić Izudin Ohran 2210981183128 22.10.1981
11.	Turković Admin Adem 30.09.1981
12.	Varnica Mehmed Asim 207981183731 02.07.1981
13.	Alić Osman Bajro 805981774556 08.05.1981
14.	Dervišević Senudin Bekir 14.05.1981
15.	Omerović Adil Behadil 10.05.1981
16.	Muminović Saudin Fehim 1604981183742 16.04.1981
17.	Ajšić Mujo Ćamil 12.03.1981
18.	Bajraktarević Esad Bego 1503981000000 15.03.1981
19.	Begić Bego Mehmedalija 1602981183138 16.02.1981
20.	Čević Nevzet Fikret 701981774548 07.01.1981
21.	Gabeljić Rijad Ibran 301981000000 03.01.1981
22.	Halilović Denis Selmo 101981188188 01.01.1981
23.	Memić Avdija Emin 01.01.1981
24.	Smajlović Rašid Hajro 25.03.1980
25.	Beganović Senad Ramo 2412980000000 24.12.1980
26.	Planić Ešef Osman 29.12.1980
27.	Mandžić Emir Ahmet 1410980000000 14.10.1980
28.	Selimović Hazim Adil 1610980181355 16.10.1980
29.	Suljić Dahmo Ćamil 710980183138 07.10.1980
30.	Ademović Fatmir Džemal 1709980181351 17.09.1980
31.	Mustafić Munir Mujo 3009980791015 30.09.1980
32.	Ademović Edin Šaban 108980774517 01.08.1980

33. Alić Omer Osman 2908980000000 29.08.1980
34. Malatić Hasan Smail 24.08.1980
35. Budić Velija Ohran 1907980000000 19.07.1980
36. Mašić Suljo Ibrahim 207980183134 02.07.1980
37. Avdić Zulfo Smail 1003942000000 02.06.1980
38. Klempić Suad Suljo 2006980183764 20.06.1980
39. Malić Avdo Mujo 2306980774510 23.06.1980
40. Orić Avdija Omer 1606980188123 16.06.1980
41. Salčinović Elvir Turabija 2306980183156 23.06.1980
42. Selimović Ibrahim Redžo 2606980183745 26.06.1980
43. Avdić Admir Ramo 3105980774519 31.05.1980
44. Dervišević Behrudin Bekir 2105980791010 21.05.1980
45. Kovačević Admir Husejn 15.05.1980
46. Mujić Hazim Omer 2005980183121 20.05.1980
47. Osmanović Medin Omer 2605980000000 26.05.1980
48. Ibrahimović Senad Smail 1104980183126 11.04.1980
49. Nukić Nermin Nurif 2204980000000 22.04.1980
50. Osmanović Ahmedin Munib 1404980183138 14.04.1980
51. Osmanović Sulejman Avdulah 1104980183142 11.04.1980
52. Beganović Vejsudin Vejsil 2003980181355 20.03.1980
53. Bektić Džemal Hakija 1903980183134 19.03.1980
54. Jusupović Mirsad Sulejman 1003980000000 10.03.1980
55. Malatić Husein Smail 24.03.1980
56. Osmanović Elvis Munib 21.03.1980
57. Pašić Ahmed Mesud 903980000000 09.03.1980
58. Porobić Enver Omer 04.03.1980
59. Salkić Adnan Abdulah 2503980774537 25.03.1980
60. Sejdinović Bego Mehmedalija 2503980791024 25.03.1980
61. Zukić Šefik Šaban 103980183126 01.03.1980
62. Ferić Nermin Enis 202980133658 02.02.1980
63. Halilović Mufid Alija 03.02.1980
64. Hasanović Nijaz Nusret 1002980183137 10.02.1980
65. Hrustanović Muhidin Hajro 1402980183127 14.02.1980
66. Jahić Mevlad Avdo 502980774517 05.02.1980
67. Mandžić Bekir Jakub 14.02.1980
68. Mujić Semir Halid 2502980183133 25.02.1980
69. Zukić Senad Ramo 102980000000 01.02.1980
70. Ademović Muamer Hakija 701980183201 07.01.1980
71. Halilović Nurija Izet 1001980183122 10.01.1980
72. Hasanović Nefail Esed 1001980000000 10.01.1980
73. Husić Kemo Fadil 1001980181383 10.01.1980
74. Ibišević Sabahudin Meho 401980183135 04.01.1980
75. Mehić Amir Junuz 01.01.1980
76. Mekanić Adem Fadil 601980183746 06.01.1980
77. Mujanović Osmo Adem 02.01.1980
78. Palić Fikret Ismet 2001980183916 20.01.1980
79. Salihović Kemo Ibrahim 301980000000 03.01.1980
80. Zukanović Sabahudin Fadil 601980183169 06.01.1980
81. Halilović Dino Džemaludin 212979791019 02.12.1979
82. Malagić Admir Salko 08.12.1979
83. Husejnović Adil Omer 12.11.1979
84. Husejnović Fadil Hasib 1411979000000 14.11.1979
85. Jusić Senad Jusuf 2111979181357 21.11.1979
86. Porobić Adil Ramo 2711979774525 27.11.1979
87. Selimović Omer Abaz 211979183128 02.11.1979
88. Tabaković Hazim Ramiz 1311979183738 13.11.1979
89. Varnica Sadik Zajko 1111979183739 11.11.1979
90. Emkić Elvedin Ibrahim 510979791028 05.10.1979
91. Halilović Nufik Nazif 410979183120 04.10.1979

92. Hodžić Ferid Osmo 17109791831 17.10.1979
93. Husejnović Bekir Fehim 1510979181355 15.10.1979
94. Jakubović Jakub Šaban 1010979000000 10.10.1979
95. Mujčinović Nezir Mujčin 2510979181359 25.10.1979
96. Salkić Salih Muharem 2610979000000 26.10.1979
97. Suljić Damir Kemal 710979183132 07.10.1979
98. Alić Ramiz Hakija 2409979181356 24.09.1979
99. Gabeljić Salim Mehmed 25.09.1979
100. Garaljević Salem Mehmed 2509979183132 25.09.1979
101. Malagić Nurija Šaban 809979181357 08.09.1979
102. Omerović Mevzad Husejn 909979183737 09.09.1979
103. Omerović Mirzad Husein 09.09.1979
104. Smajlović Nedžad Izet 1509979791023 15.09.1979
105. Alić Nazif Mujo 108979183122 01.08.1979
106. Dedić Nezir Ćamil 1508979183736 15.08.1979
107. Gurdić Admir Šaban 108979183130 01.08.1979
108. Hakić Almir Hamdija 808979183132 08.08.1979
109. Halilović Almir Suljo 2608979183122 26.08.1979
110. Imširović Ramo Ohran 2908979183126 29.08.1979
111. Klempić Mustafa Mehmed 2208979183736 22.08.1979
112. Klempić Vahid Mujo 108979183734 01.08.1979
113. Mehmedović Fahrudin Ibro 108979183157 01.08.1979
114. Mustafić Amir Adem 208979183739 02.08.1979
115. Pilav Nermin Azem 308979183121 03.08.1979
116. Selimović Suad Ševko 1808979183128 18.08.1979
117. Čomić Mirfet Sulejman 1607979000000 16.07.1979
118. Hasanović Azmir Vehbija 407979181356 04.07.1979
119. Hodžić Muriz Mujo 2007979183730 20.07.1979
120. Mešanović Mirza Hamdija 907979183122 09.07.1979
121. Omerović Senad Džemail 14.07.1979
122. Purković Admir Šemso 3107979183127 31.07.1979
123. Smajlović Admir Hamid 24.07.1979
124. Smajlović Samir Ibro 407979183154 04.07.1979
125. Budić Selim Ohran 1006980000000 10.06.1979
126. Hajdarević Edin Kemo 1706979183120 17.06.1979
127. Košpić Enis Senahid 2406979181357 24.06.1979
128. Mešanović Šefik Šahin 1506979000000 15.06.1979
129. Mustafić Osman Behadil 606979181359 06.06.1979
130. Salihović Dino Hajro 2606979183138 26.06.1979
131. Salkić Sebib Mehmed 2906979183123 29.06.1979
132. Alispahić Behadil Adil 19.05.1979
133. Bumbulović Izet Idriz 1305979183126 13.05.1979
134. Cvrk Osman Behaija 1305979183134 13.05.1979
135. Delić Elvir Hasib 1905979183123 19.05.1979
136. Hanić Selim Redžep 605979000000 06.05.1979
137. Hasanović Ramo Mujo 2405979774513 24.05.1979
138. Klempić Esed Alija 1305979000000 13.05.1979
139. Mujić Hajrudin Meho 2005979183746 20.05.1979
140. Osmanović Azmir Aziz 1505979183125 15.05.1979
141. Sinanović Edin Sead 1805979774518 18.05.1979
142. Suljić Sadet Rešo 205979183136 02.05.1979
143. Ahmetović Edin Avdo 2904979000000 29.04.1979
144. Alić Senad Halil 1604979183123 16.04.1979
145. Čokerović Zijad Fejzet 21.04.1979
146. Dizdarević Selvedin Sinan 1304979183731 13.04.1979
147. Musić Esad Rešo 2204979183129 22.04.1979
148. Rahmić Mustafa Ismet 2304979181368 23.04.1979
149. Redžić Ibro Nezir 804979000000 08.04.1979
150. Salkić Mirza Sejfo 604979186358 06.04.1979

151. Ademović Šefik Ševal 1003979183146 10.03.1979
152. Alispahić Armin Avdija 1203979183129 12.03.1979
153. Avdić Ismet Nusret 103979183139 01.03.1979
154. Borić Jasmin Šaban 1903979183732 19.03.1979
155. Gušić Nihad Mujo 3003979171420 30.03.1979
156. Husić Muhamed Hasib 2103979000000 21.03.1979
157. Karić Selvedin Izo 1203979774518 12.03.1979
158. Omerović Kasim Ramo 2303979774524 23.03.1979
159. Salkić Hajro Vahid 103979181365 01.03.1979
160. Šečić Mehmedalija Hasan 1503979000000 15.03.1979
161. Tursunović Senad Šahin 1703979183121 17.03.1979
162. Bekrić Suad Jusuf 402979183136 04.02.1979
163. Hasanović Nihad Hašim 102979171428 01.02.1979
164. Husić Ahmedin Enez 102979181350 01.02.1979
165. Mehmedović Munir Kadrija 102979000000 01.02.1979
166. Omić Zeid Alaga 1902979183124 19.02.1979
167. Osmanović Edin Ibro 2402979774514 24.02.1979
168. Salkić Bajro Vahidin 28.02.1979
169. Selimović Dženaiz Sejdalija 1502979183126 15.02.1979
170. Smajlović Sevdet Smajo 1602979183139 16.02.1979
171. Hasić Edin Nedžib 501979183150 05.01.1979
172. Hrustanović Atif Dahmo 1001979183135 10.01.1979
173. Hukić Nijaz Esad 1701979183129 17.01.1979
174. Ibrahimović Senad Džemal 901979183132 09.01.1979
175. Ibrić Vesid Hasan 2201979183138 22.01.1979
176. Jusufović Elvir Abaz 1801979183123 18.01.1979
177. Klempić Muriz Mujo 01.01.1979
178. Mekanić Mustafa Junuz 01.01.1979
179. Memić Halil Abdurahman 13.01.1979
180. Memišević Ahmet Adil 2207979181354 01.01.1979
181. Mujanović Almin Bajro 501979000000 05.01.1979
182. Mujić Nufik Redžo 301979183135 03.01.1979
183. Muminović Suljo Fehim 3001979183132 30.01.1979
184. Mustafić Jasmin Mehmedalija 101979183756 01.01.1979
185. Nukić Džemal Sejdalija 701979183141 07.01.1979
186. Nukić Mujo Smajo 201979181362 02.01.1979
187. Omerović Enis Abid 01.01.1979
188. Omerović Mersudin Omer 5019791813 05.01.1979
189. Pudilović Mirzet Avdulah 2001979183139 20.01.1979
190. Redžić Resul Redžo 201979000000 02.01.1979
191. Salihović Džemal Salih 201979181375 02.01.1979
192. Salihović Esad Ramo 1501979183138 15.01.1979
193. Salihović Fahro Safet 01.01.1979
194. Salkić Munib Mustafa 13.01.1979
195. Sejmenović Almir Alija 101979184515 01.01.1979
196. Selimović Mesud Hajrudin 501979183177 05.01.1979
197. Alihodžić Amir Šaban 1101979000000 11.01.1979
198. Begić Amir Ibrahim 201979183734 02.01.1979
199. Begić Medin Ismet 1801979183735 18.01.1979
200. Dedić Samir Sadif 01.01.1979
201. Džananović Nezir Šaćir 3001979183124 30.01.1979
202. Hajdarević Enez Šahin 201979183750 02.01.1979
203. Hasanović Džemal Ibro 1901979183128 19.01.1979
204. Bajraktarević Pašad Bego 112978183142 01.12.1978
205. Borić Dževad Ramo 3112978183739 31.12.1978
206. Ćević Mirzet Fikret 1612978000000 16.12.1978
207. Ejubović Halid Meho 812978183136 08.12.1978
208. Suljić Mujo Bekir 1012978183125 10.12.1978
209. Ademović Azmir Azem 2411978183120 24.11.1978

210. Čardaković Aldžad Ibro 1311978171426 13.11.1978
211. Kardašević Fikret Mehan 2511978183125 25.11.1978
212. Mehmedović Salih Ismet 13.11.1978
213. Omerović Nusmir Nurija 1811978000000 18.11.1978
214. Selimović Junuz Ismet 2511978183123 25.11.1978
215. Šečić Elvir Nezir 511978183128 05.11.1978
216. Ademović Bahrudin Behaija 410978183139 04.10.1978
217. Ademović Fahrudin Hajrudin 1510978183168 15.10.1978
218. Alispahić Azmir Alija 210978183136 02.10.1978
219. Buljubašić Safet Hamdija 610978183134 06.10.1978
220. Bumbulović Nermin Osman 1710978183124 17.10.1978
221. Čamdžić Nijaz Husein 3010978183138 30.10.1978
222. Duraković Aziz Halil 2010978183122 20.10.1978
223. Halilović Elvir Ramiz 1510978183125 15.10.1978
224. Halilović Semir Selim 3110978183124 31.10.1978
225. Hrnjić Izet Husein 1310978000000 13.10.1978
226. Mehanović Sifet Ramiz 1510978181386 15.10.1978
227. Muminović Mesud Fehim 1410978181365 14.10.1978
228. Mutapčić Edin Muradif 2710978183748 27.10.1978
229. Porobić Elvir Dedo 210978183128 02.10.1978
230. Salihović Almir Nazif 810978183133 08.10.1978
231. Ademović Muamer Hakija 05.09.1978
232. Alihodžić Musadet Munib 2409978183126 24.09.1978
233. Ibrahimović Razmin Jusuf 1009978181350 10.09.1978
234. Jusupović Jasmin Nurija 2909978000000 29.09.1978
235. Kadrić Ševad Kadrija 01.09.1978
236. Ljeskovica Amir Bedrija 2409978183134 24.09.1978
237. Mehmedović Feris Bajro 3009978181374 30.09.1978
238. Mujkić Muhamed Osman 1409978193144 14.09.1978
239. Omerović Enis Abid 2409978000000 24.09.1978
240. Osmanović Velid Munib 1509978183127 15.09.1978
241. Salihović Ermin Hasan 1209978000000 12.09.1978
242. Suljić Suad Rifet 13.09.1978
243. Zukanović Suljo Ismet 1509978183143 15.09.1978
244. Ahmetović Semir Nezir 2008978183148 20.08.1978
245. Ahmetović Zijad Mujo 16.08.1978
246. Bektić Suad Nail 208978183131 02.08.1978
247. Buljubašić Hariz Hasan 2508978183124 25.08.1978
248. Halilović Šaban Halil 17089781831 17.08.1978
249. Hasanović Almaz Alija 2008978000000 20.08.1978
250. Hasanović Enis Edhem 2508978183132 25.08.1978
251. Hasanović Esmir Hajdin 01.08.1978
252. Hasanović Senaid Sulejman 26.08.1978
253. Hukić Mevludin Šabanija 1308978183733 13.08.1978
254. Kabilović Ramiz Juso 24.08.1978
255. Malić Alija Šerif 2508978183736 25.08.1978
256. Mehić Lutvo Hasan 2208978183767 22.08.1978
257. Mujić Ramiz Ibrahim 01.08.1978
258. Omerović Sanel Šaban 1400978000000 14.08.1978
259. Pašić Muamer Mujo 208978183158 02.08.1978
260. Pirgić Smail Suljo 2708978183131 27.08.1978
261. Salihović Enis Muhaz 308978183128 03.08.1978
262. Salihović Hajrudin Mujo 1808978183752 18.08.1978
263. Salihović Senad Sead 2508978183892 25.08.1978
264. Selimović Damir Turabija 508978183127 05.08.1978
265. Suljić Dževad Hasan 808978183120 08.08.1978
266. Zukić Jasmin Ramo 108978183153 01.08.1978
267. Kapidžić Meho Nezir 1307978181351 13.07.1978
268. Kardašević Hazmir Husein 14.07.1978

269. Mustabašić Samir Smail 02.07.1978	327. Garaljević Nermin Rifet 703978183140 07.03.1978
270. Osmanović Elvir Hasib 1607978183919 16.07.1978	328. Germić Nezir Emin 1003978183746 10.03.1978
271. Palić Muamer Alija 1907978171434 19.07.1978	329. Hasanović Besim Edhem 29.03.1978
272. Pitarević Azmir Aziz 807978183124 08.07.1978	330. Hrustić Jasmin Salih 1503978183129 15.03.1978
273. Skeledžić Suad Šahbaz 2407978183123 24.07.1978	331. Kapetanović Meho Sabit 3003978173268 30.03.1978
274. Zuhrić Nermin Nurko 307978183733 03.07.1978	332. Mehanović Zurijet Izet 203978183121 02.03.1978
275. Begić Džemal Esed 1507978183140 15.07.1978	333. Mehmedović Almedin Abdulah 2803978183746 28.03.1978
276. Delić Adnan Ohran 20.07.1978	334. Muminović Elvir Hasan 1503978183137 15.03.1978
277. Hajdarević Sead Ćamil 2507978181354 25.07.1978	335. Nukić Azmir Aziz 503978181351 05.03.1978
278. Hasanović Hazim Hasan 707978183138 07.07.1978	336. Omerspahić Belmir Agonja 07.03.1978
279. Alić Amir Džemal 17.06.1978	337. Osmanović Mujo Selman 103978183143 01.03.1978
280. Aljić Džemal Suljo 406978183146 04.06.1978	338. Salkić Mevlid Mehmed 2903978183120 29.03.1978
281. Avdić Rijaz Ramo 406978183138 04.06.1978	339. Sulejmanović Ševal Šemso 2003978183138 20.03.1978
282. Bečić Zihnija Vehbija 906978181375 09.06.1978	340. Ademović Asim Taib 502978183137 05.02.1978
283. Dautović Edin Osman 2906978183138 29.06.1978	341. Bećirović Nedžad Ibro 2402978183733 24.02.1978
284. Dautović Hedin Osman 2906978183138 29.06.1978	342. Čomić Mirzet Suljo 2002978181368 20.02.1978
285. Delić Ermin Alija 1806978000000 18.06.1978	343. Ejubović Amir Alija 202978183134 02.02.1978
286. Hasanović Salčin Husein 2006978181363 20.06.1978	344. Gušić Meharis Meho 902978171420 09.02.1978
287. Mehmedović Ćamil Smail 906978181359 09.06.1978	345. Hukić Elvedin Hajrudin 1002978183138 10.02.1978
288. Mehmedović Džemo Šahin 1006978181378 10.06.1978	346. Jusić Ahmo Ramo 15.02.1978
289. Ordagić Nermin Ibro 1506978183772 15.06.1978	347. Kalić Nermin Hasan 28.02.1978
290. Ramić Nijaz Selman 1706978183135 17.06.1978	348. Krdžić Rifet Omer 17.02.1978
291. Smajlović Vahid Nurif 01.06.1978	349. Mahmutović Mehmed Durmo 1002978183731 10.02.1978
292. Suljić Avdija Ćamil 706978183123 07.06.1978	350. Memić Nedžad Redžo 2302978183127 23.02.1978
293. Zukić Mensur Ibrahim 1006978183141 10.06.1978	351. Muminović Mersudin Munib 14029781831 14.02.1978
294. Alić Kadrija Ćamil 2005978000000 20.05.1978	352. Salihović Rasim Omer 01.02.1978
295. Alić Muhamed Redžo 605978183122 06.05.1978	353. Selimović Nihad Omer 2002978183735 20.02.1978
296. Alić Mujaga Hajro 1505978183148 15.05.1978	354. Smajić Husref Huso 302978183146 03.02.1978
297. Buhić Razim Osman 705978183763 07.05.1978	355. Smajić Zijad Haso 2202978000000 22.02.1978
298. Čivić Azem Hamed J 01009780000 01.05.1978	356. Sulejmanović Adem Adil 1002978000000 10.02.1978
299. Čivić Azem Husnija 105978183146 01.05.1978	357. Suljić Almir Bido 1702978000000 17.02.1978
300. Hasanović Emir Ševko 105978183898 01.05.1978	358. Alemić Bahrudin Džemo 01.01.1978
301. Hasanović Ševal Šaban 1505978183121 15.05.1978	359. Alić Eldin Bekir 1201978183130 12.01.1978
302. Mehmedović Mehmed Rahman 2605978183731 26.05.1978	360. Alić Sadet Adem 1601978183120 16.01.1978
303. Muharemović Hamdija Mehmed 01.05.1978	361. Aljić Nedžad Muhamed 801978183126 08.01.1978
304. Nukić Jasmin Hirkija 605978183133 06.05.1978	362. Begić Mevludin Mujo 1301978181353 13.01.1978
305. Omerović Asim Ibrahim 405978183735 04.05.1978	363. Ćatić Faruk Šemso 401978183136 04.01.1978
306. Salihović Ramo Salih 205978183124 02.05.1978	364. Dervišević Bekto Behadil 2201978193126 22.01.1978
307. Smajlović Sabahudin Smajil 1205978183128 12.05.1978	365. Dervišević Sejad Bego 601978000000 06.01.1978
308. Ridžić Osman Adil 1504978181351 15.04.1978	366. Fejzić Safet Sakib 301978183166 03.01.1978
309. Salkić Muhamed Džano 904978183138 09.04.1978	367. Gabeljić Alija Nezir 401978183128 04.01.1978
310. Selimović Salko Hakija 2104978183120 21.04.1978	368. Hodžić Mehdin Mehmed 08.01.1978
311. Smajlović Nurija Alija 2704978183128 27.04.1978	369. Ibišević Esmir Mehmed 2102978181354 21.01.1978
312. Sulejmanović Suad Ibrahim 2904978183127 29.04.1978	370. Ibrahimović Aziz Reuf 2801978183131 28.01.1978
313. Suljić Mirsad Taib 304978183130 03.04.1978	371. Jahić Alija Hamed 01.01.1978
314. Talović Ismail Ibrahim 2304978181356 23.04.1978	372. Jahić Mevludin Mustafa 801978181360 08.01.1978
315. Ahmetović Hajro Bajro 104978000000 01.04.1978	373. Jakubović Hasan Edhem 2101978183121 21.01.1978
316. Ahmetović Samir Ramo 604978181352 06.04.1978	374. Kardašević Azmir Husejn 901978183139 09.01.1978
317. Alispahić Mirsad Hamdija 1004978183122 10.04.1978	375. Kiverić Fikret Ramiz 1002960000000 10.01.1978
318. Alispahić Mirzet Hamdija 1004978183130 10.04.1978	376. Mehmedović Azem Izet 2501978183154 25.01.1978
319. Halilović Ibrahim Ibro 404978183127 04.04.1978	377. Mehmedović Omer Hasan 1001978183204 10.01.1978
320. Halilović Suad Juso 104978183786 01.04.1978	378. Mehmedović Senad Senahid 1301978183127 13.01.1978
321. Husić Rahman Hajrudin 20.04.1978	379. Muhić Šemso Asim 301978183158 03.01.1978
322. Husić Sejdo Sejfo 904978181364 09.04.1978	380. Mujić Edin Jusuf 701978183733 07.01.1978
323. Nukić Izudin Ismet 1704978183132 17.04.1978	381. Mujić Halil Alija 301978183123 03.01.1978
324. Parić Alem Rizo 104978183158 01.04.1978	382. Mujić Hasan Selim 1801978183138 18.01.1978
325. Agić Hamdija Mehmed 2003978000000 20.03.1978	383. Mustafić Fakir Sejdalija 1201978183157 12.01.1978
326. Begzadić Alen Azem 2403978181362 24.03.1978	384. Mustafić Kadir Edhem 901978183147 09.01.1978

385. Nukić Nermin Rasim 501978183122 05.01.1978
386. Omerović Husein Ibro 2201978183134 22.01.1978
387. Orlović Muaz Sulejman 101978000000 01.01.1978
388. Osmanović Mirzet Izet 1001980000000 10.01.1978
389. Osmanović Nedžib Bego 01.01.1978
390. Palalić Midhat Jusuf 1801978183146 18.01.1978
391. Salihović Rešad Rešid 1201978181359 12.01.1978
392. Selimović Mirzet Avdo 01.01.1978
393. Smajić Dževdet Husein 1701978183125 17.01.1978
394. Smajlović Nusret Ismet 1501978183126 15.01.1978
395. Šabić Ejub Asim 901978181357 09.01.1978
396. Talović Mirnes Mustafa 2101978181358 21.01.1978
397. Alić Jusmir Jusuf 812978183128 08.12.1977
398. Bektić Mujo Sakib 712977183146 07.12.1977
399. Đogaz Samir Hamed 12.12.1977
400. Hodžić Fuad Fehim 112977183130 01.12.1977
401. Hodžić Jusuf Osman 1512977183124 15.12.1977
402. Kabilović Mešo Adem 04.12.1977
403. Ljeskovica Safet Jusuf 2812977183148 28.12.1977
404. Malkić Omer Bajro 2812977183121 28.12.1977
405. Mujić Muharem Miralem 312977181358 03.12.1977
406. Muminović Sead Salih 912977000000 09.12.1977
407. Mustafić Mujedin Mujo 1712977183131 17.12.1977
408. Mustafić Salim Idriz 912977183146 09.12.1977
409. Omerović Alija Ramo 14.12.1977
410. Omerović Šefik Šaban 912977000000 09.12.1977
411. Osmanović Ismail Husein 1812977181362 18.12.1977
412. Osmanović Smail Husein 1812977181362 18.12.1977
413. Rahmić Enver Rahmo 1212977181357 12.12.1977
414. Sinanović Mirzet Izet 1912977183130 19.12.1977
415. Cvrk Musemir Munib 111977183134 01.11.1977
416. Čikarić Elvir Nusret 2011977000000 20.11.1977
417. Dedić Alim Ragib 311977000000 03.11.1977
418. Mehmedović Fahrudin Ahmet 2311977183122 23.11.1977
419. Memišević Mustafa Meho 511977183124 05.11.1977
420. Omerović Adib Abid 01.11.1977
421. Omerović Adib Habib 111977183126 01.11.1977
422. Smajlović Hamed Mešan 2311977 23.11.1977
423. Bajramović Tahir Šaban 310977183129 03.10.1977
424. Dedić Sulejman Suljo 2310977181360 23.10.1977
425. Gurdić Mersudin Junuz 210977000000 02.10.1977
426. Hafizović Dževad Džemail 3010977000000 30.10.1977
427. Hafizović Mustafa Ibrahim 1110977183158 11.10.1977
428. Hasanović Muhamed Hamed 1110977183123 11.10.1977
429. Haskić Samir Ismail 710977183135 07.10.1977
430. Husejnović Ramiz Fehim 2110977181353 21.10.1977
431. Mašić Sadmir Sadija 2710977181350 27.10.1977
432. Mehić Meho Ibrahim 23.10.1977
433. Mehmedović Ramo Huso 410977183131 04.10.1977
434. Nukić Esad Haso 1210977181362 12.10.1977
435. Nukić Mehmedalija Enez 910977000000 09.10.1977
436. Numanović Rašo Rašid 1010977183137 10.10.1977
437. Palić Nurija Suno 2910977171427 29.10.1977
438. Salić Hasan Ramiz 3110977183139 31.10.1977
439. Smajlović Salmedin Jusuf 610977183122 06.10.1977
440. Tabaković Hariz Ramiz 2610977183731 26.10.1977
441. Abidović Fikret Ferid 610977183920 06.10.1977
442. Ahmetović Edin Himzo 1010977171422 10.10.1977

443. Alić Nirsan Salčin 510977183128 05.10.1977
444. Bajramović Behudin Ikan 810977183148 08.10.1977
445. Ademović Senad Suljo 1909977183148 19.09.1977
446. Bećirović Mevludin Mešan 12.09.1977
447. Bektić Kiram Sead 2009977183140 20.09.1977
448. Dervišević Nijaz Šaban 209977183746 02.09.1977
449. Hajdarević Azmir Zejnil 2609977181358 26.09.1977
450. Hamzić Rizo Ismet 1509977183131 15.09.1977
451. Hodžić Sedif Ismet 05.09.1977
452. Ibrić Hariz Alija 309977181355 03.09.1977
453. Jahić Nihad Azem 2809977181357 28.09.1977
454. Jašarević Izudin Ibro 2609977183121 26.09.1977
455. Mahmutović Emsad Avdurahman 809977181368 08.09.1977
456. Mehmedović Almir Abdulah 809977183123 08.09.1977
457. Mujčinović Ramiz Omer 209977183738 02.09.1977
458. Mujić Mujo Mustafa 2809977183139 28.09.1977
459. Muškić Beriz Šabo 2209977183735 22.09.1977
460. Omerović Ahmedin Ahmo 2409977183130 24.09.1977
461. Ramić Ermin Abdurahman 1509977183956 15.09.1977
462. Uvalić Mensur Osman 1209977183758 12.09.1977
463. Bekrić Meho Ahmo 2008977183144 20.08.1977
464. Burić Edin Ahmo 1708977183126 17.08.1977
465. Đozić Semir Edhem 1408977183122 14.08.1977
466. Hasanović Ahmo Alija 608977181370 06.08.1977
467. Hukić Sidik Zuhrija 208977183138 02.08.1977
468. Huremović Mustafa Hasan 1408980000000 14.08.1977
469. Huremović Samir Mešan 1908977000000 19.08.1977
470. Husejnović Sadik Ohran 2308977000000 23.08.1977
471. Malagić Halid Hadžo 1108977181355 11.08.1977
472. Mandžić Esad Enez 3008977183741 30.08.1977
473. Mehmedović Ramiz Mehmed 15.08.1977
474. Mujić Zenudin Hajrudin 608977183128 06.08.1977
475. Muminović Mensur Mehmedalija 808977183135 08.08.1977
476. Musić Ismet Husein 908977181358 09.08.1977
477. Musić Sead Osman 1508977183739 15.08.1977
478. Omerović Hajrudin Rasim 608977183136 06.08.1977
479. Salihović Mirzet Selman 808977183127 08.08.1977
480. Salkić Elvis Abdulah 208977183154 02.08.1977
481. Zukanović Sead Ibrahim 2608977183125 26.08.1977
482. Aljkanović Behudin Safet 2707977183131 27.07.1977
483. Bekrić Hamed Jusuf 1507977183147 15.07.1977
484. Delić Šahbaz Šaban 3007977183745 30.07.1977
485. Džananović Mustafa Šaćir 14079771831 14.07.1977
486. Fejzić Rijad Šaban 2407977183138 24.07.1977
487. Hasanović Mumin Hašim 2907977171426 29.07.1977
488. Hasić Zemir Edhem 2307977183124 23.07.1977
489. Hodžić Šaban Nezir 1807977183124 18.07.1977
490. Muminović Zaim Redžo 2707977183735 27.07.1977
491. Mustafić Meho Nezir 2607977183129 26.07.1977
492. Numanović Seid Rašid 16.07.1977
493. Osmanović Mirnes Azem 20.07.1977
494. Pitarević Elvedin Huso 2107977183126 21.07.1977
495. Selimović Sanel Salih 1507980000000 15.07.1977
496. Smajić Azmir Hamid 2407977183316 24.07.1977
497. Smajlović Samir Ramiz 15.07.1977
498. Suljanović Nehrudin Idriz 2807977183128 28.07.1977
499. Suljić Muharem Hamdija 1807977183132 18.07.1977

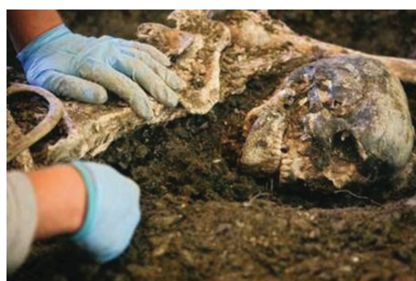
GENOCID JE DRŽAVOTVORAN ZLOČIN

Genocid je namjerno ubijanje ljudi zbog njihove pripadnosti nekoj rasi, vjeri, naciji, političkoj stranci ili drugoj društvenoj grupi. Genocid je i podupiranje težnji koje dovode do takve akcije. Genocid je dakle zločin u kome je dokazana namjera da se neka populacija uništi. Genocid nije slučajna pojava, nego nužna posljedica lošeg stanja članova društvene skupine koja je počinila zločin. U Bosni i Hercegovini pored agresorskih ratnih dejstava i strahota, po svom karakteru, značaju i prirodi posebno se izdvaja genocidno djelovanje srpskih vojnih i civilnih vlasti prema Bošnjacima: civilima, ranjenicima, bolesnicima, ratnim zarobljenicima, ženama, intelektualcima i mladima. Obimna dokumentacija i građa ukazuje da su nad Bošnjacima samo zato što su pripadnici bošnjačke nacionalne grupe, što su pripadnici ideje Bosne i bosanskog duha, što su muslimani, masovno, kontinuirano u dužem vremenskom razdoblju vršeni sistemski zločini genocida, ratni zločini protiv civilnog stanovništva, ratni zločini protiv ranjenika i bolesnika, ratni zločini protiv ratnih zarobljenika, zločin silovanja, zločin etnocida, ekocida, urbicida, kulturocida, elitocida i etničkog čišćenja. Dokumentacija o stradanju bošnjačkog naroda

ukazuje na zamah, obim, dinamiku i intenzitet strahota, mučenja i nečovječnog, surovog postupanja, kojima su Bošnjaci bili izloženi, pod uticajem, instrukcijom, nadzorom i naredbom zvaničnih organa Srbije. Posebno su dokumentovani zločini namjernog ubijanja civila i zarobljenih lica, pripadnika bošnjačkog naroda, kao i odvođenje civilnog stanovništva bošnjačke nacionalnosti i zarobljenih Bošnjaka u koncentracione logore smrti, nehumano postupanje, zlostavljanje, ubijanje i silovanje. Strateg, idejni promotor i agens većine ovih genocida je bila Crkva, nekad katolička, nekad pravoslavna. Srpski neonacizam i njegovi ideolozi četnici bez noža ne bi znali za šta im služi glava u genocidnom ratu koji Srbi vode kad god im se za to ukaže prilika. Uzrok genocidnosti Srba je u nedostatku stida i ljudskog straha, koji nije u svim oblicima identičan sa životinjskim. Oni se više životinjski boje nego ljudski stide, zbog čega izbjegavaju neposrednu borbu, što srbizam čini ne samo ideološkim nego i patološkim sindromom. Snaga srpske ljubavi prema genocidu nalazi se u tome što je genocid utkan u samo povjesno i kulturno biće srpskog naroda. U svim genocidima nad Bošnjacima izražene su jasne i nužne posljedice zločina genocida: nepravda, mržnja, osveta, uništena mnoga duhovna, kulturna, nacionalna, tradicijska, historijska blaga, ubijanje, mučenje, silovanje, progon. Ivo Andrić je jedan od onih koji je sijao mržnju i razdor u BiH i jedan od arhitekata zločinačkog projekta Velika Srbija. Andrić se u svojim djelima (Na Drini ćuprija, Travnička hronika i neke pripovijetke) uveliko etnički ogriješio u odnosu na Bošnjake koje je prikazivao u negativnom svjetlu – kao siledžije, kabadahije, pijanice, ubice, nemoralne ljude, perverzne i nakazne. On je na taj način doprinio scenariju srbijanskog fašističkog režima, na čelu sa Srpskom akademijom nauka i umjetnosti i Srpskom pravoslavnom crkvom, u pokušaju uništenja Bošnjaka i države Prva Presuda MSP o odgovornosti države i prva Presuda o genocidu govori o zločinu genocida kao nekoj vrsti lokalnog genocida u Srebrenici. Kao da je uvjet da se genocid u jednoj državi ustanovi u tomu da u svakom djeliću države genocid bude na djelu. U Srebrenici su se nalazili mnogi Bošnjaci koji nisu izvorno bili stanovnici Srebrenice, nego su bili tamo stjerani iz čitave BiH. MSP je tu činjenicu zaboravio. Time je MSP oštetio bitnu pozitivnu sastavnicu međunarodnog prava, koju je uveo Međunarodni krivični tribunal za područije bivše Jugoslavije MKTJ, insistiranjem na zapovjednoj odgovornosti, jer je tu zapovjednu odgovornost lokalizovao. Nije prihvatio koncept agenata koje je prihvatio MKTJ, koji je govorio o tome da su organi države Srbije preko svojih agenata djelovali u BiH. MSP govori o vojnim i policijskim vlastima RS, ponaša se dakle kao da su se tu neki vojnici oteli kontroli i spontano, samostalno proveli genocid. Međunarodno pravo tradicionalno funkcioniše u trokutu politike, prava i morala. Kad je moral izletio iz tog trokuta, ostalo je jednodimenzionalno odnošenje politike i prava. Politika je nadjačala pravo. Zato je MSP bilo teško pripisati genocid državi Srbiji, gdje državu treba shvatiti kao aparat vlasti, kao skup ustanova i institucija. MSP nije rekao da su državni organi i institucije Srbije ne samo propustili kažnjavati one koji su počinili zločin genocida, nego su taj zločin organizovali, omogućili i propagandno i akademski pripremili. Radilo se o državnim organima i institucija ma koji su jedinstveno djelovali i imali jedinstvenu komandu.

Slobodan Milošević je u ime Srba iz BiH potpisao Dejtonski ugovor. Netko ko može završiti rat je netko tko je taj rat mogao započeti i voditi. Dakle u agresiji na BiH i genocidu nad Bošnjacima ne samo da se nije sprečavalo, nego se poticalo, organizovalo i naređivalo iz Srbije. Dogmatska odluka da će se prihvatiti koncept odgovornosti države, koja je odgovorna za genocid, samo onda ako se mogu naći dokumenti u kojima doslovice piše planski, namjerno, smišljeno pobiti sve Bošnjake se nije mogla očekivati. Takvih dokumenata nije bilo ni u Nirnbergu, ali se moglo logičkom analizom pokazati kako su funkcionisali fašistički koncentracioni logori smrti. MSP je mogao logičkom analizom pokazati kako su funkcionisali koncentracioni logori smrti u BiH. MSP je mogao logičkom analizom pokazati kako je funkcionirala vojska i policija Srba iz BiH. MSP je zaboravio da je Skupština RS proglasila

namjeru sjedinjenja sa Republikom Srpskom Krajinom i Saveznom Republikom Jugoslavijom. Stvaranje RS je započelo metodama najgore vrste zločina zabilježenih u ljudskoj historiji. Umjesto pomoći BiH je nametnut embargo na uvoz oružja od strane Savjeta bezbjednosti UN-a. Sav taj nezamislivi zločin bio je posmatran, i prešutno podržan od strane članica EU i Savjeta bezbjednosti UN-a. Ta svjetska sramota je okončana u Dejtonu, gdje su zvaničnici BiH bili ucijenjeni i prisiljeni da prihvate Aneks 4 Dejtonskog sporazuma kao Ustav države BiH. Prema tom Aneksu 4 najgora vrsta zločinaca i njihovih sljedbenika su nagrađeni sa skoro pola etnički očišćene teritorije BiH. Zahvaljujući njima RS je kreirana, prihvaćena i priznata, što je bio poraz unutrašnjeg i internacionalnih zakona i poraz ljudske civilizacije. Stoga RS nije ustavna činjenica nego genocidna tvorevina. Pariški sporazum, kao finalna verzija Aneksa 4 Dejtonskog sporazuma, koji se trenutno koristi kao Ustav BiH, nije nikada ratifikovan u Parlamentu BiH. To znači da Aneks 4 nikada nije prošao legalnu proceduru propisanu prethodnim, jedino važećim Ustavom BiH. To ujedno znači da genocidna tvorevina RS ne postoji legalno, ne postoji za 64.4% građana BiH, koji su glasali za nezavisnost i zasigurno ne postoji za sve poštene i časne ljude širom svijeta. Ukoliko bi se tokom naredne rasprave o ustavnim promjenama u BiH izvršila legalizacija RS to bi značilo disoluciju BiH u skoroj budućnosti, vjerovatno novi rat i novi nepravedni svjetski poredak, u kome bi agresija i genocid bili prihvaćeni i dobrodošli kao metodi rješavanja političkih sporova. Bivša glasnogovornica MKTJ Florence Hartmann u svojoj knjizi iznosi sistematičan pregled postupaka kojima su skriveni zapisnici Vrhovnog savjeta odbrane, koji su mogli biti dokazi protiv Srbije za genocid u Srebrenici i BiH. MKTJ , nije naredio skidanje pečata sa srpskih državnih arhiva. Stoga je BiH bila spriječena zatražiti dokumente koji su mogli biti dokazi protiv Srbije u slučaju genocida. Da je MSP posjedovao dokaze, da je Srbija imala "pod kontrolom" nadležna tijela u Republici Srpskoj i Vojsku bosanskih Srba, Sud ne bi mogao izbrisati Srbiji krivnju za genocid u Srebrenici. Mnogi vjeruju da transkripti i zapisnici sastanaka Vrhovnog savjeta obrane – tijela zaduženog za nacionalne i strateške odluke i Jugoslavensku vojsku, sadrže te dokaze. Ti zapisnici su prihvaćeni kao dokazi u slučaju Milošević pred MKTJ. Suci u slučaju Milošević su imali te zapisnike na raspolaganju kada su presudili 2004. da mogu biti "zadovoljeni izvan svake sumnje da je optuženi bio suučesnik udruženog kriminalnog pothvata koji je imao za cilj i namjeru uništiti dio Bošnjaka kao ciljanu skupinu" ne samo u Srebrenici nego „i u Brčkom, Prijedoru, Sanskom Mostu, Bjeljiini, Ključu i Bosanskom Novom". Prije podastiranja VSO dokumenata kao dokaza u slučaju Milošević, Srbija je zatražila zaštitne mjere prema članku 54. Pravilnika Tribunala o postupku i dokazima. To pravilo ovlašćuje države da zatraže tajnost dokumenata i dijelova koji bi

bili od “nacionalnih sigurnosnih interesa” te države. Nakon saslušanja predstavnika Srbije i Crne Gore , Sudsko vijeće u slučaju Milošević se 2003. godine složilo da se dio tih dokumenata zaštiti. Najosjetljiviji dijelovi ne mogu biti prikazani MSP ili javnosti. BiH ih stoga nije bila u mogućnosti iznijeti pred MSP u nezaštićenoj verziji VSO-a koja je u posjedu MKTJ. Kao i uvijek MSP može zahtijevati dostupnost tih dokumenata VSO-a. Sud odbija pitati Srbiju da im ih preda. BiH je tražila od Suda da naredi objavu tih zaštićenih dokumenata, ali njihov zahtjev je odbijen. Suci MKTJ su skrili ključni materijal od javnosti zbog jedinog razloga da zaštite Srbiju od odgovornosti pred drugim sudom UN-a. Presuda ima četiri mahane. Prvo, Škorpioni kojima se MSP bavio vrlo malo. Drugo, redigovani dokumenti u haškim predmetima koje MSP

nije tražio od Srbije i gdje je BiH taj zahtjev podnijela kasno, samo dva mjeseca prije početka suđenja. Treće, analiza saučesništva Srbije u genocidu u Srebrenici, gdje MSP ne pominje činjenicu da je Mladić 14. jula 1995. godine bio u Beogradu. Iz ove činjenice se mogu izvući zaključci o saučesništvu Srbije u genocidu. Četvrto, najveći problem u Presudi je priča o prevenciji genocida. MSP kaže da svaka država ima obavezu da spriječi svaki genocid. To je progresivno čitanje Konvencije o genocidu. MSP kastrira obavezu prevencije genocida tako što kaže da je jedini pravni lijek za kršenje te obaveze formalna deklaracija MSP da je povreda učinjena. MSP je tako propustio priliku da putem reparacije da satisfakciju žrtvi, što bi doprinijelo procesu pomirenja. Presuda se takođe nije odredila prema karakteru sukoba u BiH. Iza pitanja genocida se zapravo krije priča o karakteru rata u BiH. Mir u Dejtonu su garantovali predsjednici Srbije i Hrvatske. Ako su garantovali mir, mogli su da garantuju i rat, odnosno prekid rata. Obaveze države BiH su velike, a mogućnosti slabe u trenutnoj situaciji funkcionisanja političkog sistema države i civilnog društva. Presuda jasno upućuje da niko neće moći da se sakrije ko je počinio genocid i drugi ratni zločin. Presuda jasno kaže da je genocid počinila RS, odnosno VRS i Ministarstvo unutrašnjih poslova RS. To obavezuje UN, EU i svaku pojedinačnu državu da pomogne BiH i njenim državnim organima u procesu implementiranja Presude. Poseban problem je sa policijom RS koja je počinila genocid. Presuda jasno doprinosi da se proces produkcije jedinstvenih policijskih snaga u BiH završi na način kojim će biti zadovoljena pravda. Presuda zapravo omogućuje ukidanje RS.

Presuda MSP protiv Srbije je najteža osuda jedne države od postojanja MSP. Srbija je proglašena krivom za nesprečavanje genocida u Srebrenici i za kontinuirano kršenje Konvencije o genocidu zbog odbijanja da uhapsi i pred Haški tribunal privede ratne zločince. Srbija je i poslije donošenje Presude nastavila kršiti Konvenciju o genocidu. Iako je Srbiji presuđeno po dva osnova, država BiH i Bošnjaci nisu zadovoljni. Naime MSP je pored utvrđivanja odgovornosti Srbije po dva osnova, oslobodio Srbiju direktne odgovornosti za genocid u BiH i Srebrenici. Odgovornost za genocid u Srebrenici MSP je prebacio na vojsku i policiju RS. Pasivan, zbunjujući, licemjeran i ničim objašnjiv odnos MSP prema zaštićenim dokumentima na MKTJ i u arhivima Srbije doprinosi činjenici da Presuda nije utemeljena na međunarodnom pravu i međunarodnim standardima i propisima. Država BiH ima pravo da pokrene proceduru utvrđivanja i obavještavanja UN da li je MSP povrijedio međunarodno pravo, ignorišući i odbijajući pokrenuti inicijativu za dolazak u posjed skrivenih dokumenata za koje je znala i svjetska javnost da su sakriveni i zaštićeni na MKTJ i u Srbiji i to upravo zbog postupka pred MSP. Država BiH treba obavijestiti UN i EU da Srbija i dalje krši naloge iz Presude i Konvencije o genocidu ne hapseći ratne zločince. Na osnovu Presude država BiH može pokrenuti proceduru u okviru UN i EU za trajno brisanje i ukidanje MUP RS u cilju trajne zabrane zločinačke organizacije pod nazivom MUP RS, organizacije odgovorne za genocid. Trajnim ukidanjem zločinačke organizacije MUP RS poštuje se dio Konvencije o genocidu koji podrazumijeva sprečavanje i prevenciju genocida. Ukidanjem MUP RS ukida se i genocidna tvorevina RS Suština insistiranja na reviziji tužbe BiH protiv Srbije za genocid pred MSP u Hagu nije u naplati ratne štete koja bi ekonomski sahranila Srbiju, već u tome da bi presuda kojom se

Srbija proglašava odgovornom za genocid nad Bošnjacima praktično obezvrjedila ključni dio Dejtonskog sporazuma i omogućila ukidanje RS. Zato je revizija tužbe BiH protiv Srbije za agresiju i genocid sudbinsko pitanje i jedini put opstanka BiH kao države. Samo na taj način doći će se do ukidanja manjeg bh entiteta, koji

je nastao na masovnim zločinima, grobnicama, logorima, silovanjima, etničkom čišćenju, paljevinama. Ma koliko ukidanje RS kao osvajačkog i genocidnog cilja srpskog fašizma, kao spomenika genocidu napravljenog pomoću Dejtonskog kriminalnog ugovora, danas zvučalo nevjerovatno, to će biti neminovnost ako istrajemo na reviziji tužbe. Bošnjaci su povrijeđeni Presudom kao žrtve genocida. Bošnjacima je odavno jasno da postoje planovi pomjeranja srpskog etničkog prostora s onu stranu Drine po svaku cijenu. To pomjeranje prostora se i desilo. Taj etnički čist prostor se sada nastoji održati onemogućavanjem povratka izbjeglica i onemogućavanjem funkcionisanja države BiH i otvorenog, slobodnog, civilnog društva.

Jedinstvo ciljeva i zajednička ideologija Srbije i Republike Srpske su dokaz o učešću Srbije u genocidu na čitavoj teritoriji BiH Sudija Al-Khasawneh se ne slaže sa većinom sudija ne samo u zakljčcima i pretpostavkama na osnovu kojih su ostale sudije izvele svoje zaključke već i u samoj metodologiji pomoću koje su sudije izvodile zaključke. Jordanski sudija smatra da je uloga SRJ u ratu u BiH bila mnogo ozbiljnija od one koju je MSP utvrdio i da se genocid nad Bošnjacima desio i u drugim dijelovima BiH. Ovaj sudija se fokusirao na pet pitanja: na redigovane zapisnike Vrhovnog savjeta odbrane SRJ, na primjenjivost testa efektivne kontrole, na saznanju Srbije o masakru u Srebrenici, na postojanju genocidne namjere i u drugim dijelovima BiH i na izjavu Vlade Državne Zajednice Srbije i Crne Gore. Al – Khasawneh smatra da MSP nije izveo neophodne zaključke iz odbijanja tužene strane da otkrije i izloži sadržinu redigovanih zapisnika Vrhovnog savjeta odbrane. Naprotiv, MSP je samo konstatovao sugestiju tužioca da on može na osnovu ovakvog držanja tužene strane da izvodi drugačije zaključke, ali je sam MSP propustio da te zaključke i izvede. Zbog odbijanja tužene strane da dostavi ove dokumente, MSP je trebao, po mišljenju ovog sudije, a koji se poziva na praksu MSP, ili da prebaci teret dokazivanja na tuženu stranu ili pristupi jednom slobodnijem izvođenju zaključaka u ovoj situaciji. Pri ocjenjivanju stepena kontrole SRJ nad Vojskom RS, MSP je pogrešno primjenio test efektivne kontrole umjesto testa sveukupne kontrole. MSP se u svojoj Presudi stalno poziva na slučaj Nikaragva, a prema mišljenju jordanskog sudije to nije bilo moguće zbog toga što između Vojske RS, odnosno RS kao pravnog subjekta i SRJ postoji jedinstvo

Tuzlanski borci stali u zaštitu Srebreničana

Predstavnici šest boračkih udruženja sa područja Tuzlanskog kantona jučer su zatražili od institucija BiH da zaštite 52 srebrenička Bošnjaka protiv kojih su podnesene krivične prijave zbog navodnih zločina počinjenih tokom rata u BiH. Borci ističu kako njih ne može procesuirati pravosuđe Srbije, a ni „domaće ih nema zašto osuditi“. „Poručujemo bh. institucijama da se proglase nadležnim i kompetentnim.

Spriječite tuđe države da vam rasturaju sopstvenu državu, sisteme institucije. I na kraju, spriječite zločince da budu tužioci, umjesto da odgovaraju za genocid“, poručuju iz boračkih udruženja Tuzlanskog kantona. Podsjećamo da je Srpski pokret nevladinih organizacija (SPONA) u petak predao krivične prijave protiv 52 Srebreničana smatrajući ih odgovornim za smrt oko 3.500 Srba u vrijeme rata u BiH. Interesantno je da su **prijave predate Tužilaštvu za ratne zločine Srbije, a ne pravosuđu naše zemlje**!?

etniciteta, jedinstvo cilja i jedinstvo ideologije, što u slučaju Nikaragva između kontraša i SAD nije slučaj. Test sveukupne kontrole je primijenilo Žalbeno vijeće Međunarodnog krivičnog tribunala za područje bivše Jugoslavije MKTJ radi utvrđivanja karaktera sukoba i tu MKTJ nije izišao iz svoje nadležnosti. Kada se radi o dvije oružane formacije za koje postoje istovjetnost etniciteta, ideologije i vojnih ciljeva, nije razumno zahtijevati da za svaku vojnu operaciju postoji naređenje, što je MSP u ovom slučaju uporno zahtijevao. Zastupnici tužbe su od MSP zahtijevali da se ispita da li proklamovani strateški ciljevi srpskog naroda u BiH i čitav obrazac ponašanja srpskih snaga u BiH predstavljaju genocidnu namjeru. MSP je zaključio da se proklamovani strateški ciljevi srpskog naroda u BiH mogli provesti i samim protjerivanjem drugih etničkih grupa u BiH, ali je propustio da objasni zbog čega su srpske snage pribjegavale masovnim

ubistvima i zatvaranjem u koncentracione logore smrti, a ne samo protjerivanjem. MSP se, potkrepljujući tezu o nepostojanju genocidne namjere u drugim dijelovima BiH, pozvao na praksu MKTJ. Pozvao se na činjenicu da ne postoji, osim u slučaju Srebrenica, presude za krivično djelo genocida. Sudija Al – Khasawneh je ukazao na činjenicu da je MSP imao kapacitet da sam ispituje da li je obrazac ponašanja srpskih snaga u BiH takav da se iz njega može izvući konstatacija genocidne namjere i takođe ukazao na jednu činjenicu da je praksa ostalih Međunarodnih krivičnih tribunala takva da krivične presude nisu jedini dokazi postojanja genocidne namjere, već da se jedan širi i opšti kontekst ponašanja vojnih snaga može uzeti kao dobra osnova procjenjivanja da li postoji genocidna namjera. MSP nije uvažio niz podataka o saznanjima srbijanskih vlasti o dešavanjima u Srebrenici i boravku generala Ratka Mladića u Beogradu 14. jula 1995. godine. MSP takođe nije dokazao u toku postupka da su Škorpioni u vrijeme događanja zločina u Srebrenici bili organ Republike Srbije, tačnije Ministarstva unutrašnjih poslova. Jordanski sudija ozbiljno dovodi u pitanje rezonovanje MSP po kojem on nije ocijenio pravno značajnim dokument koji je priložen od strane podnosioca tužbe, a u kojem se Škorpioni jasno definišu kao organ MUP-a Srbije, sa obrazloženjem da taj dokument nije upućen Beogradu i da su i pošiljaoci i primaoci tog dokumenta zapravo visoki činovnici MUP-a Republike Srbije. Sudija Al – Khasawneh izražava svoje neslaganje i sa pravnom ocjenom izjave visokog zvaničnika Vlade Državne zajednice Srbije i Crne Gore koja je data neposredno nakon prikazivanja snimka egzekucije šestorice Srebreničana. Jordanski sudija smatra ovu izjavu priznanjem učešća Srbije u genocidu u Srebrenici i ne slaže se sa konstatacijom MSP da je ova izjava političke prirode i da nema pravni značaj. I ovdje se jordanski sudija poziva na praksu MSP koja smatra ovakvu vrstu izjava čvrstim dokazom, pogotovo u onim situacijama gdje su ovakve izjave nepovoljne po državu čiji je zvaničnik dao izjavu za tu državu.

OBILJEŽAVANJE DANA NEZAVISNOSTI U SENT LOUISU

Povodom obilježavanja 1. marta Dana nezavisnosti Bosne i Hercegovine a na poziv Udruženja preživjelog genocida Srebrenice iz Sent Louisa Hajra Ćatić, predsjednica udruženja građana „Žene Srebrenice" Tuzla je prisustvovala obilježavanju Dana nezavosnosti. Bila sam zatečena kada sam vidjela salu prepunu Srebreničana, Podrinjaca i Bošnjaka koji žive u tom gradu. Kapacitet sale je mogao primiti negdje oko 1.000 posjetilaca, a nekoliko stotina je bilo ispred sale koji nisu imali mjesta u sali. Čestitke i kratke govore su održali predsjednik Udruženja preživjelih genocida Srebrenice Hidajet Kardašević, predsjednik Saveza logoraša iz Sarajeva Murat Tahirović, predsjednik udruženja logoraša iz Sent Louisa, Sejo _______, gradonačelnik Sent Louisa, Muhamed Šaćirbej i Hajra Ćatić:

DRAGI MOJI ZEMLJACI I SVI PRIJATELJI SREBRENICE I BIH

Zaista mi je drago što se danas nalazim među vama. Ja nisam političar niti neko ko se ima namjeru baviti politikom. Ovdje sam samo jedna od onih hiljada srebreničkih žena koje predstavljaju nesreću i tugu Srebrenice i želim da vas u ime svih njih poselamim i pozdravim.

Tačno je da smo se okupili povodom dana nezavisnosti BiH. O istorijskom i svakom drugom značaju tog datuma neka govore drugi ljudi. Dozvolite meni da vam kažem, da vam ispričam kako je nama ženama uz ovaj, ali i sve druge datume koji se u Bosni slave i obilježavaju. Nikako nam je, odmah da vam kažem.

Osim svjesnosti da su nam djeca, muževi, braća pobijeni ni zbog čega, svaki datum koji za Bosnu znači nešto nama ponovo povrijedi rane jer, upravo zbog činjenice praznovanja, tog dana ostajemo same. Tog dana ponovo shvatimo da nemamo svoju djecu, da nam nema ko vrata otvoriti, da nas nema ko iskreno zagrliti.

No, tužnije i od toga, što znamo da su nam djeca pobijena, jeste činjenica što evo trinaestu godinu zaredom, najveći broj Srebreničanki traga za tijelima svoje djece. Možda nam neki ne mogu vjerovati, ali, uvjeravam vas da bismo daleko lakše podnosile svoju tragediju da znamo gdje su kosti te naše djece, da smo ih ukopale u mezarju u Potočarima, pa da im, na Bajram, ili kakvim drugim praznikom, dođemo na mezar, proučimo dovu, omilujemo nišan. Bilo bi nam lakše. Ovako, sve se teže podnosi. Mnoge žene naprijeko umiru, a da ne dočekaju da ukopaju svoju djecu. To je valjda naša sudbina.

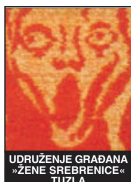
Dragi moji prijatelji, hvala vam što ste me pozvali da budem s vama. Ja nisam neki govornik i morate me razumjeti. Ja vas samo molim da uz ovaj Dan nezavisnosti, uz ovo naše sastajanje, sjetite se onih mezarova u BiH. Vi ste otišli iz Bosne, trbuhom za kruhom, odnosno niste otišli zbog toga što vam je dobro bilo i mi to razumijemo. Ovdje ste našli novi dom, zaposlenje, prijatelje i svjesni smo svi da to tako mora biti. No, ja vas u ime one naše ubijene djece molim nemojte zaboraviti BiH, nemojte zaboraviti odakle ste. Posebno nemojte zaboraviti Srebrenicu.

Ako hoćete da pomognete nama u Srebrenici, najbolje ćete nam pomoći da u ovoj godini izbora svi se registrujete i glasate na izborima. Pomognite nam da Srebrenica nakon deset godina ne padne u ruke zločinaca koji su pobili našu djecu, a koji se, kako saznajemo imaju namjeru kandidirati na sljedećim izborima. Oni nam već sada prijete da će oni komandovati Memorijalnim centrom i mezarjem. Za nas majke, bilo bi to jednako zlo kao i ono koje se dogodilo 1995.godine. Vaš svaki glas za probosanske partije u Srebrenici biće glas podrške nama majkama.

I na kraju želim vas sve još jednom poselamiti, prenijeti selame i pozdrave mnogih koji su znali da putujem u Sent Louis, ali i da vam se zahvalim na vašoj pomoći koju ste nam do sada na bezbroj načina ukazivali, premda ste ovoliko daleko od Srebrenice., Svima vam još jednom velika hvala.

Po završetku moga izlaganja SDA iz Sent Louisa, Udruženje preživjelih genocida Srebrenice iz Sent Louisa kao i Nogometni klub „BiH ST.Louis" su mi uručili zahvalnice za dosadašnji rad u Udruženju građana „Žene Srebrenice" - Tuzla

Hajra Ćatić

UDRUŽENJE GRAĐANA
»ŽENE SREBRENICE«
T U Z L A

Filipa Kljajića br. 36
75000 Tuzla, Bosna i Hercegovina
Kancelarija u Tuzli, tel./fax: ++387 (0) 35 294 267
Kancelarija u Memorijalnom centru
Srebrenica - Potočari, tel./fax: ++387 (0) 56 440 486
E-mail: zenesrebrenice@yahoo.com
www.srebrenica.ba

SREDSTVIMA INFORMISANJA

PREDMET: Mirni protest.-

U znak sjećanja na 11. juli 1995. godine kada se dogodio najkrvaviji genocid u Evropi nakon Drugog svjetskog rata. Tog dana je 42.000 stanovnika Srebrenice "Zaštićene zone Ujedinjenih nacija" napaćenih troipogodišnjom opsadom predato u ruke četnicima.

Kao ishod ove krvave epizode u kojoj su organizacije Ujedinjenih nacija, Evropska unija i većina zapadnih zemalja odigrale sramnu ulogu, nestalo je i izmasakrirano preko 10.000 ljudi.

Organizacija Ujedinjenih nacija, Evropska unija, svijet, nikada neće sprati ovu crnu mrlju iz istorije čovječanstva, a mi, porodice čiji su članovi nestali iz "Zaštićene zone Srebrenica" nećemo nikada zaboraviti ni oprostiti.

Nastala je trinaesta godina od tragedije koja se desila u Srebrenici, a zločinci još uvijek slobodno se kreću na prostorima Srbije, Crne Gore i RS, masovne i sekundarne grobnice još neekshumirane, posmrtni ostaci još nepokupljeni po vrletima Istočne Bosne, većina posmrtnih ostataka neidentifikovana...

Kao svakog, tako ćemo i ovog jedanaestog okupiti se na platou Pinge u Tuzli u 12 sati, odakle će kolona mirno krenuti do Gradske česme odnosno do Trga žrtava genocida Srebrenice u Tuzli uz sljedeće zahtjeve:

- **tražimo od Visokog predstavnika i drugih međunarodnih faktora pod hitno hapšenje ratnih zločinaca pogotovo onih koji se nalaze na spisku od 810 zločinaca koji još uvijek rade u državnim organima, policiji i DB, a ni protiv jednog do sada nije podignuta optužnica,**
- **tražimo da na čitavom prostoru BiH bude jedinstvana policija, a ne policija koja je počinila genocig u RS nad Bošnjacima u Srebrenici i Podrinju što je potvrđeno i presudom Međunarodnog suda pravde u Hagu,**
- **tražimo da se ukine Zakon o entitetskom glasanju i da svi koji su po popisu iz 1991. godine živjeli u opštinama mogu glasati za te opštine bez obzira gdje su dobivali CIPSOV-e lične karte.**

Mirnom protestu Udruženju građana "Žene Srebrenice" pridružiće se Odred izviđača "Kvin" iz Tuzle, Forum mladih SDP-a iz Gornje Tuzle, kao i učenici i nastavnici Osnovne škole Mejdan.

Pozivamo sve one, koji žele pružiti podršku porodicama čiji su članovi nestali iz "Zaštićene zone Srebrenica" da istraju u svojim zahtjevima, da se ne zaboravi zločin genocida koji su počinili vojska i policija RS u Srebrenici u julu 1995. godine pred očima čitavog svijeta, da nam se pridruže i pruže podršku porodicama čiji članovi još uvijek se vode kao nestali iz "Zaštićene zone Srebrenica" u julu 1995. godine.

Tuzla, 11. 03. 2008. godine

Udruženje građana
"ŽENE SREBRENICE", Tuzla
Čatić Hajra

Besplatan primjerak

Ova publikacija je štampana uz pomoć: Međunarodne komisije za nestale osobe (ICMP). Ovdje izneseni stavovi su autorovi, i ne odražavaju neizbježno stanovište ICMP.